

V souzené věci nižší soudy zjistily, že žalovaný přijal žalobce jako dílovedoucího a že byla ujednána čtrnáctidenní doba zkušební, že žalobce nastoupil službu dne 19. ledna 1937, že k založení definitivní smlouvy mezi smluvci sice nedošlo, že však žalobce i po uplynutí zkušební doby zůstal nadále v služebním poměru až do 8. dubna 1937, kdy vystoupil bez předchozí výpovědi. Nastal tu tedy již podle zákona poměr ujednaný na neurčitý čas a žalobce byv již pod ochranou zákona č. 154/1934 Sb. z. a n., nemohl se cítiti dotčený tím, že žalovaný se zdráhal uzavřít s ním novou smlouvu, ježto všechny výhody obyčejné smlouvy z poměru soukromého zaměstnance mu již zaručil sám zákon č. 154/1934 Sb. z. a n. Pokud žalobce teprve v dovolací odpovědi uplatňuje, že byla definitivní smlouvou míněna smlouva zaručující jeho trvalou existenci jako vedoucího továrny, totiž smlouva dlouhodobá a výhodnější než byla smlouva prozatímní a než jsou ustanovení zákona č. 154/1934 Sb. z. a n., jde o nedovolené novoty, k nimž nelze přihlížeti (§ 34, odst. 4, zákona č. 131/1931 Sb. z. a n.).

Čís. 16783.

Jestliže věřitel, který vedl exekuci vnucenou dražbou nemovitosti podle rozsudku vydaného v odpůřcím sporu, neuplatnil již v exekučním řízení neúčinnost služebnosti bytu vymíněné pro dlužníka a vložené do pozemkové knihy, nemůže se později domáhati ani sám, ani jeho universální nástupce neúčinnosti zřízení oné služebnosti, kterou podle pravoplatných dražebních podmínek jako vydražitel převzal bez započtení na nejvyšší podání.

(Rozh. ze dne 8. března 1938, Rv I 3373/37.)

Trhovou smlouvou ze dne 13. srpna 1932 prodal a odevzdal žalovaný Bedřich B. dům č. p. 222 v H. V. svým dvěma synům Oskar a Josefu B. a zároveň si vymínil v uvedeném domě doživotní bezplatnou služebnost bytu, která byla též vložena do pozemkové knihy na dotčené nemovitosti. Poté bylo na odpůřčí žalobu Anny B-ové pravoplatně uznáno rozsudkem krajského soudu v J. ze dne 30. dubna 1934, Ck Ia 454/33, že uvedená trhová smlouva jest vůči Anně B. neúčinná. Podle řečeného rozsudku vedla Anna B. exekuci vnucenou dražbou dotčeného domu a sama jako vydražitelka dražené nemovitosti nabyla, převzavši podle schválených dražebních podmínek shora uvedenou služebnost bytu bez započtení na nejvyšší podání. Tvrdíc, že prohlášení neúčinnosti trhové smlouvy mělo v zápětí i neúčinnost služebnosti bytu, o niž jde, a že se jen nedopatřením právního zástupce při sepisování dražebních podmínek stalo, že do nich nebylo pojmuto ustanovení, že ona služebnost zanikla a že vydražitelem nemusí býti převzata, že tudíž služebnost ta netrvá vůči ní po právu, domáhá se žalobkyně Františka F. jako

universální dědička Anny B-ové žalobou, aby žalovaný vyklidil a odevzdal jí byt skládající se z jedné světnice v domě č. p. 222 v H. V. Žalobu zamítly soudy všech tří stolic, nejvyšší soud z těchto

důvodů:

Hledíc na § 14 odp. ř. nabyła Anna B. rozsudkem krajského soudu v J. ze dne 30. dubna 1934, zn. sp. Ck Ia 454/33, nároku požadovati pro sebe to, co odporovatelným jednáním ušlo z dlužníkovy jmění nebo co bylo z něho zcizeno nebo čeho se dlužník zřekl, a to potud, pokud toho bylo třeba k jejímu uspokojení.

Podle dotčeného rozsudku vedla Anna B. exekuci vnucenou dražbou domu, který žalovaný postoupil svým synům. Neuplatnila-li za exekučního řízení neúčinnost služebnosti bytu, kterou si žalovaný v uvedené kupní smlouvě vymínil a dal knihovně zajistiti, nýbrž bylo-li na její návrh jako vymáhající věřitelky pojato do dražebních podmínek ustanovení, že vydražitel musí služebnost bytu žalovaného převzít bez započtení na nejvyšší podání, byla řečeným ustanovením dražebních podmínek, které byly podstatným základem provedené vnucené dražby, vázána tak, jako by býval vázán každý jiný vydražitel dotčeného domu; to by platilo i tehdy, kdyby uvedené ustanovení bylo pojato do dražebních podmínek — jak dovolatelka tvrdí — jen omylem právního zástupce Anny B.

Žalobkyně, která je universální nástupkyní Anny B. (§ 547 obč. zák.), nemůže proto s úspěchem namítati dodatečně neplatnost zřízení služebnosti bytu žalovaného, bylo-li v exekučním řízení převzetí služebnosti Anně B. jako vydražitelce pravoplatně uloženo.

Čís. 16784.

Předpisů § 277 c. ř. s. jest co do důkazů užití podle § 34 zák. č. 100/1931 Sb. z. a n. obdobně i v nesporném řízení.

Usnesení, jímž pozůstalostní soud nařídil odhad pozůstalostních nemovitostí dvěma znalci, jest průvodním usnesením.

(Rozh. ze dne 9. března 1938, R I 1373/37.)

Pozůstalostní soud nařídil usnesením ze dne 2. února 1937 notáři jako soudnímu komisaři, aby o nemovitostech patřících do pozůstalosti pořídil řádný a zákonu vyhovující odhad dvěma znalci a aby postupoval podle předpisů §§ 92 a násl. nesp. pat. Rekursní soud nevyhověl rekursu dědiců z důvodů věcných.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs.